

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Зорница ся издава всякой Четвъртъкъ. Цѣна-та за едъ годъ е 30 сребърни гроша, а за шестъ мѣсеца 15 сребърни гроша. Бѣло-то меджидіе ше ся прѣма за 20 гр. Спомоществованіа-та трѣба всякога да сѣ прѣдплащатъ въ полиці, въ групъ на Редакторъ-тъ у Американъ Ханъ въ Цариградъ. Извѣстія ся вѣмстватъ по 2 гр на редъ-тъ.

Година 4.

ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВЪРТЪКЪ, 27 ДЕКЕМВРІЙ 1879.

Брой 52.

ИЗВѢСТІЕ.

Отъ първий Януарія 1880, Зорница-та ше излазя въ Вторникъ вмѣсто въ Четвъртъкъ, за по-бързо-то ѝ распечатаніе съ пощъ-тъ. Тогава спомоществователи-тъ ни въ Новъ-Загоръ, Хаскоу, Чирпанъ, Ямболъ, Сливенъ, Котелъ, Карлово, Калюферъ, Шипкъ, Казанлъкъ, Старъ-Загоръ ше ѣж прѣматъ съ пощъ-тъ която ся испраща отъ Пловдивъ въ Петкъ. Спомоществователи-тъ въ Карлово, Калюферъ, Шипкъ, Казанлъкъ, Старъ-Загоръ ше ѣж прѣматъ съ пощъ-тъ която ся испраща отъ Пловдивъ въ Сѣботъ. Спомоществователи-тъ въ Княжество-то ше ѣж прѣматъ съ пощъ-тъ която ся испраща отъ Цариградъ въ Вторникъ. Спомоществователи-тъ въ Македоніѣ ше ѣж прѣматъ съ пощъ-тъ която ся испраща отъ Цариградъ въ Четвъртъкъ.

Ний изразяваме искрени-тъ си благодарность на почитаемы-тъ си настоятели за успѣя-та, които тѣ сѣ полага-ли до сега за распространіе-то на вѣстника ни.

Твърдѣ добръ разбирамы мѣнотіи-тъ на тѣхнѣ-тъ службѣ и главоболіе-то което имъ причиняватъ наши-тъ погрѣшки и погрѣшкы-тъ на пощъ-тъ; въ при всѣко това, ний ги умоляваме а продължаватъ да служатъ както на нѣтъ и на спомоществователи-тъ ни.

Съ благодареніе явяваме на читател-тъ си че Г-да Л. И. Касжровъ и К. Каранджуловъ ше бѣдѣтъ и за прѣдъ наши сътрудници.

Цѣна-та на вѣстникъ-тъ е, както въ прѣдъ, едно бѣло меджидіе и половинъ. Други сребърни пары ся прѣматъ въ 20 гроша меджидіе-то. Пощенскы тикеты и каймъ не ся прѣматъ.

Въ мѣста-та, дѣто има настоятели, цѣна-та за частны лица, които искатъ имъ ся испраща листъ-тъ въ особъ вѣрскъ, ше е 5 гроша повече за всяко вѣрскъ. Въ случай, обаче, дѣто 5 и повече листа ся испращатъ въ едъ вѣрскъ, не ше ся изискватъ 5-тъ грошъ въ прибавленіе, ако и да има другъ и състоятель въ сѣщо-то мѣсто.

Спомоществованіа-та ся прѣматъ всякога, но трѣба да ся прѣдплащатъ само въ края на Юніа или до края на Декембрія. Спомоществованіа-та въ всякой случай трѣба да сѣ прѣдплащатъ.

Това правило ше ся дѣржи строго.

Всякой, който иска, може да стане състоятель; и който ни събере и испрати петь спомоществованія на горѣ, ний право да задържа за себе си еднѣ дѣла-тъ. Освѣнъ десетъка, ний ше испращамы по еднѣ особены листъ въ всякой настоятель, който ни испрати спомоществованія, по два на всякой който ни испрати 25, по три, който ни испрати

50, и по чѣтири, който ни испрати 100 спомоществованія.

Прѣзъ този мѣсець ний ше испращамы на настоятели-тъ си и отъ Седмъ Мѣс. Зорницѣ по нѣколко листове повече отъ колкото трѣба за спомоществователи-тъ ни, за да ний улеснимъ трудове-тъ въ новы-тъ спомоществованія.

Първы-тъ и вторы-тъ броеве на Зорницѣ за 1880 ше ся испращатъ на всѣкы-тъ ни настоятели; но слѣдъ първы-тъ два броя не ше ся испратятъ никакви листове никому отъ когото не сѣ ся прѣли напълно спомоществованія-та най-малко за шестъ мѣсеца.

Г. Харжунъ Хачедоріанъ ше бѣде общъ настоятель на Зорницѣ въ Источнъ Румелиѣ. Той е опомощень да прѣма пары за вѣстника както отъ настоятели-тъ тѣхъ и отъ спомоществователи-тъ ни.

ДОЛНИ-ТЪ СЯ ВЪЗВЫШАВАТЪ.

3.

Въ послѣднѣ си брой казавмы че долни-тъ ся възвышаватъ защото Богъ по-выска всякого отъ тѣхъ да извършатъ въ вѣрѣ-та а такова дѣла-то въ образованіе шчо да станѣтъ подобны на Господа Исуса Христа. Богъ обаче по-каква и най-днѣ-тъ отъ вѣрѣ-тъ спомоществователи дѣ извършатъ ше и другы великы дѣла, които подобно ше ся увѣнчаѣтъ съ славны сполуки. Богъ по-выска всякого отъ тѣхъ да упражнява такова вліаніе надъ другъ-тъ чловѣкъ шчо и тѣ сѣщо дѣлаватъ подобно прѣобразованіе въ вѣрѣ-та си. Богъ ги избира като ордія, прѣзъ които той иска да събужда другъ отъ нравствен-то имъ немареніе и да ги въ-душевлява съ желаніе-тъ да станѣтъ и тѣ подобни на Исуса Христа Богъ иска чрѣзъ безпорочно-топовѣреніе и о-бычливый духъ на избани-тъ си да прѣдсѣва на свѣта кроткѣ на искренно-то благочестіе. Чрѣзъ тѣхныя примѣръ, той иска да въздржа нечестивы-тъ и да насърдѣва добродѣтели-тъ. Въ всякое общество нийма по-добродѣтели-тъ силѣ отъ колкото примѣръ-тъ на еднѣ истинно-благочестивъ чловѣкъ а Богъ иска шчо-то всякой отъ послѣдователи-тъ му нийма да дава примѣръ а благочестіе чрѣзъ това да упражня еднѣ добродѣтели вліаніе надъ подобны-тъ си.

Но по кой начинъ чловѣкъ може да добіе такъва силѣ за а дава примѣръ въ благочестіе и да упражнява благо-дѣтели-тъ вліаніе надъ подобны-тъ си? На това говарямы чѣтой и може да направимъ ѣз изведнѣжъ съ шчо-то кра-сиворечиво слово или съ нѣкое вели-ко и извѣрно дѣло. Сялача, кой-то чловѣкъ иска да добіе а да бѣде вліятелен образецъ на благочестіе, трѣба да прѣисхожда отъ самыя не-

говъ животъ, а животъ-тъ му не състои само отъ нѣколко краснорѣчивы слова или отъ нѣколко великы дѣла, но отъ всѣ-кы-тъ му думы и отъ всѣкы-тъ му ра-боты. Чловѣкъ може да извърши голѣ-мо благодареніе; той може да даде голѣ-мѣ сумѣ пары на нѣкое благотвори-телно заведеніе, но ако това дѣло ся е прѣдсѣствувало или ся послѣдѣва отъ другы нискы дѣла, тогава какво нрав-ственнѣ вліаніе може да има велико-то му благодареніе? Никакво. Чловѣкъ мо-же да говори много и красноречиво за истиннѣ-тъ, за правдѣ-тъ, за патриоти-змъ-тъ и за благочестіе-то, но ако дѣ-ла-та му сѣ себелюбны, какво нрав-ственнѣ вліаніе може да послѣдѣва отъ сладководіе-то му? Никакво. Чловѣкъ може да бѣде жежъкъ поборникъ на догмы-тъ и обряды-тъ на Христіанскѣ-тъ църкѣ, но ако въ катадневныя си животъ не показва Христіанскыя духъ, каква духовна сила може да произлезе отъ усърдіе-то му за Христіанство-то? Почти никакво. Нравственна-та и ду-ховна-та сила, съ кой-то чловѣкъ мо-же да вліаніе надъ подобны-тъ си, трѣ-ба да прѣисхожда отъ цѣлыя му жи-вотъ; а животъ-тъ му състои, първо, отъ всѣкы-тъ думы които той говори, и второ, отъ всѣкы-тъ работы които той върши. Наистинѣ, голѣма сила прѣисхо-жда отъ думы-тъ които чловѣкъ изго-варя; но не толкова отъ онѣзи думы които той произнася въ нѣкой извѣр-денъ случай, колкото отъ онѣзи които той говори у дома и на пазаръ, всяка-дѣ и всякому. Тѣзи послѣдны-тъ думы сѣ наистинѣ много силны, и кой може да прѣемѣтне вліаніе-то на еднѣ чело-вѣкъ, който вынѣжъ говори приличны думы на съпругъ-тъ си, на слугы-тъ си, на неприятели-тъ си и на нещастны-тъ? Ако чловѣкъ вынѣжъ е готовъ да ювори еднѣ назидатели думѣ съ не-вѣжія, еднѣ насърдчителнѣ думѣ съ нещастныя, еднѣ помирительнѣ думѣ съ разгнѣвеныя и еднѣ пріятельскѣ думѣ съ неприятели, тогава той добыва еднѣ великѣ силѣ въ общество-то; при всѣ-кѣ че ни една отъ тѣзи думы, може бы, не ся счита за краснѣ и никой не счита говорящия тѣзи думы за краснорѣ-чивъ, всякой обаче ше признае че слѣд-ствата на тѣзи думы ше бѣдѣтъ у-вѣнчаны съ голѣмѣ сполуки.

Животъ-тъ на чловѣка, обаче, не състои само отъ думы-тъ му, но тоже и отъ дѣла-та му. Наистинѣ, голѣма си-ла прѣисхожда отъ дѣла-та които чело-вѣкъ върши; тѣзи сила, обаче, не прѣ-исхожда само отъ нѣколко извѣрденны дѣла но отъ всѣкы-тъ онѣзи многочи-слены малкы дѣла, отъ които животъ-тъ му състои. Въ всякое общество на-мира-тъ ся чловѣци, които ся отлича-ватъ по честность-тъ си. Всякой уважава тѣхныя лица и безъ страхъ ний повѣ-

рѣва и най-тайны-тъ си мысли, и най-сѣжнѣ-тъ си прѣтѣжанія. Само-то тѣхно прѣсѣтствіе избличава безсѣвѣ-стны-тъ и насърдѣва добродѣтели-тъ. Такыва чловѣци съ честныя си харак-теръ и добродѣтели-тъ примѣръ възвы-шаватъ общество-то въ което тѣ живѣ-ѣтъ. Но какъ добывали тѣ такъва си-лѣ надъ ближны-тъ си? На това отго-варямы че тѣ сѣ добыли тѣзи силѣ не съ еднѣ дѣло, не съ сто, но съ почти неизброимо число дѣла, които тѣ сѣ вър-шили прѣзъ всѣкы-тъ дни на живота си. Въ всѣкы-тъ тѣзи малкы и голѣмы дѣла тѣ сѣ показвали такъва честность шчо-то най-сетнѣ общество-то напълно ся увѣрило че тѣзи чловѣци сѣ достойны за повѣреніе. При всѣко че ний не можемъ да наречемъ всяко еднѣ отъ дѣла-та имъ велико, но слѣдствіе-то на всѣкы-тъ имъ честны дѣла — убѣжде-ніе-то на общество-то въ тѣхнѣ-тъ ис-кренность и честность — е наистинѣ еднѣ велико слѣдствіе.

Отъ горне-то изложеніе става явно че колкото отъ долно положеніе и да е чловѣкъ, той пакъ може да направи живота си доста значителенъ. Богъ по-выска всякого отъ чада-та си да обра-зуватъ въ себе си еднѣ чистъ харак-теръ за да ся угодобѣтъ на Исуса Хри-ста и да упражняватъ, тоже, еднѣ за-бѣлѣжительно вліаніе върху характера на другы-тъ. Ако всякой еднѣ ся рѣ-ши, сега при настѣпваніе-то на новѣ-тъ годинѣ, и вынѣжъ ся старае да ис-пълнява службѣ-тъ, кой-то Богъ му е назначилъ, тогава той ше може да ся весели въ свѣршѣ-тъ на живота си съ еднѣ славнѣ сполуки.

ВСЕОБЩО ОБРАЗОВАНИЕ И ХРИ-СТИАНСТВО-ТО.

Всякой просвѣтенъ чловѣкъ ся радва въ обширны-тъ изслѣдованія и чудесны-тъ открытія на научны-тъ мѣжѣ. Прѣзъ минѣлы-тъ нѣколко столѣтія, научны-тъ мѣжѣ сѣ освободили свѣтъ-тъ отъ много суевѣрія и сѣ го избавили отъ много заблужденія. Тѣ сѣ прибавили доста на съкровища-та на знаніе-то, и не малко сѣ спомогли за възвыше-ніе-то на чловѣческыя родъ. Всинца сѣмъ задѣлжени на тѣзи великы благо-дѣтели на чловѣчество-то и трѣба да присвоимъ съ всяко благодареніе всѣ-кы-тъ истинны, които тѣ сѣ открыли, и да ся въсползуваме колкото е възмо-жно повече отъ тѣхъ.

При всѣко това, обаче, не трѣба да мыслимъ че наука-та може да замѣсти Христіанство-то и да извършва онѣзи службы, които само Христіанство-то и-ма силѣ-тъ да извършва. Онѣзи, които очакватъ отъ наукѣ-тъ повече отъ кол-кото тя е въ състояніе да извършва, тѣ ше паднѣтъ въ голѣмо заблужденіе; и ако народъ-тъ ся води отъ такыва за-

слъпени водители, то той заедно съ водители-тъ си ще падне въ ямъ-тъ.

Единъ отъ най-знаменити-тъ научни мъжъ въ Америкъ — Проф. Хичкокъ, — прѣди нѣколко години, писа единъ членъ, въ който изъясняваше че наука-та не може зе мѣсто-то на Християнство-то и че народи-тъ за да ся възползуватъ отъ научни-тъ изслѣдованія, трѣбва да приѣматъ учения-та на Християн да ся въодушаватъ отъ духъ-тъ му. Ний даваме на читатели-тъ си слѣдующе-то съкращение отъ членъ-тъ на този наученъ мъжъ:

Научни знанія не могатъ да станатъ общи между единъ народъ безъ съдѣйствие-то на едно просвѣтено Християнство. Между древни-тъ народы, учение-то бѣше ограничено само между по-высоки-тъ класове, и малко усилия ся полагаха за просвѣщение-то на простолудіе-то. Въ древній Египетъ, най-учени-тъ бѣхъ жреци-тъ, и тѣ никакъ не рачаха да съобщатъ на други-тъ знаніе-то си, чрѣзъ което тѣ държахъ прѣвѣходство-то и влияние-то си надъ народъ-тъ. Подобно и между древни-тъ Ассиряни, Гърци и Римляни, само малцина бѣхъ просвѣтени а масса-та на народа оставаше въ неплъжество. Малцина-та просвѣтени, като искаха да поддържатъ прѣвѣходство-то си надъ народа, не бѣхъ расположени да го образуватъ. Това сѣщо-то ся е случавало и въ по-послѣдни-тъ времена, освѣн дѣто Християнство-то е имало голѣмо влияние.

Человѣци-тъ, които отхвърлятъ Евангелие-то Христово, въобще сѣ спомогнали твърдѣ малко за възвышеніе-то на простолудіе-то. Тѣ обыкновенно не съчувствуватъ съ негови-тъ неволи, нито ся грижатъ за негово-то улучшение. Вол-

ли-тъ въ околнѣта на нѣмъ прѣзрѣніе къмъ теръ изразява най-голѣмо прѣзрѣніе къмъ общия народъ. Като пише до Д'Аламберта, той казва: "Ний никога не прѣдприѣхмы да просвѣщавамы слугыни-тъ и кундураджии-тъ; тѣхъ оставямы за а-постоли-тъ." На друго мѣсто той пише: "Увѣрявамъ вы че само простолудіе-то ще слѣдва знамя-то на неприѣтели-тъ ни, а ний еднакво прѣзирамы това простолудіе дали е то съ насъ или противъ насъ."

Духъ-тъ на Християнство-то, обаче, е съвѣтъ другъ отъ духъ-тъ на древни-тъ язычески народы и, тоже, отъ днешни-тъ безвѣрници. Християнство-то ся грижи толкова за неплъжы-тъ колкото за учени-тъ. Основатель-тъ на Християнство-то ся посвети да поучава простолудіе-то; и послѣдователи-тъ му, когато сѣ разбирали добри наставленія-та му и сѣ ся въодушевлявали съ духъ-тъ му, тогава тѣ всякога сѣ ся трудили за общо-то просвѣщение на народъ-тъ. Прѣзъ средни-тъ вѣкове, съкровища-та на учение-то ся пазяхъ въ мѣнастири-тъ, а послѣ когато ся прѣобрази Християнска-та вѣра, и нейна-та духовна сила повече ся усѣщаше въ сѣрдца-та на челѣвцы-тъ, тогава Християнска-та Церква ся трудяше по-усърдно за образованіе-то на простолудіе-то. Ний не сме въ положеніе да говоримъ толкова положително за Европъ, колкото за Америкъ; но ний сме на мнѣніе че истинно-то Християнство вредъ е сѣщо то. Америка е задължена най-много на онѣзи, които усърдно сѣ приели Християнскъ-тъ вѣржъ, за общо-то распространение на знаніе-то между населеніе-то. Почти всички-тъ колегии сѣ были основаны отъ усърдни Християны, най-пос-

тояни-тъ усилия за народно-то образование сѣ полагатъ отъ прѣданны-тъ послѣдователи Иисусовы.

Това никакъ не е чуд о. Християнство-то оцѣнява челоука много по-высоко тѣ колкото го оцѣнява безвѣрїе-то. Споредъ негово-то учение, всякой челоукъ, колкото и да е бѣденъ и неплъжъ, е чадо Божіе и не назначенъ отъ Бога да сѣществува за прѣзъ вѣчностъ-жъ. Споредъ негово-то учение, Иисусъ Христосъ е дошелъ да просвѣти плѣвцы-тъ и да възвыши унижены-тъ; и вредъ дѣто Християнство-то ся е приело уърдно, тамъ то поражда съчувствие за страдающы-тъ и любовь между всички-тъ. Всякой истиненъ Християнинъ, проче, е расположенъ да ся труди и да жертвува за общо-то образование на сѣ народни-тъ си. Но защо бы иждивилъ единъ безвѣрникъ врѣме-то и средства-та си за това? Защо бы ся трудилъ той повече за слугыни-тъ отъ колкото Волтеръ? Нѣкой може да каже че той бы сторилъ това отъ любовь къмъ отечество-то си, но опытность-та показва, че само народный духъ не може за дълго врѣме да въодушевлява челоуцы-тъ да ся трудятъ, да ся мъжатъ и да ся жертвуватъ за простолудіе-то. Само Християнство-то може да породн такъва любовь въ сѣрдца-та на челоуцы-тъ, която ще ги насърчава да постоянствуватъ въ усилия-та си за общо-то распространение на учение-то между народа.

(Съ благодарение обнародваны слѣдующе-то съкращение на единъ скаскъ даденъ отъ Д-ръ Вошбъриъ, Директора на Робертъ Колежъ, прѣдъ единъ учено-любиво събрание въ Бебекъ. Ред.)

ВИОЛОГІЯ.

Виологія-та е нова наука. Каквото ся е писало по този прѣдмѣтъ прѣди петнадесетъ години не е отъ нѣкоя важность сега, и за това малцина знайтъ нѣщо си отъ тѣзи наукъ.

Виологія-та е наука на живота. Животъ е една обща дума, но какво нѣщо е онова, което ний наричамы животъ? Виждамы прѣдъ себе си едно дърво че расте и казвамы, "То е живо"; слѣдъ врѣме виждамы го че изсѣхнѣло и казвамы, "умрѣло." Какво е онова нѣщо, което изгубило дърво-то, та че изсѣхнѣло?

Виологія-та ся труди да отговори на този въпросъ, и ся занимава съ естество-то, начало-то и развише-то на живота.

Главно-то орждіе, което употрѣбаватъ въ тѣзи наукъ, е микроскопъ-тъ който до толкова е усъвършенствуванъ щоо увеличава прѣдмети-тъ 2800 диаметри; тѣй за примѣръ острина-та на единъ бързачъ ся показва прѣзъ микроскопа три пѣрсты дебела. Открытія-та на микроскопа сѣ много по-чудны отъ онзи на телескопа. Выши-тъ авторитети на Виологія-тъ сѣ Проф. Фрей въ Германіи и слѣдъ него Проф. Билъ въ Англіи.

Въ първы-тъ изслѣдованія на този прѣдмѣтъ, виолози-тъ съумѣхъ че ако бы было възможно да ся открие нѣкакъ тайна-та на живота, то изучаваніе-то трѣва да ся почне не отъ онѣзи животны, на които организация-та е най-высока, като за примѣръ отъ челоука, но отъ онѣзи живы твары на които животъ е отъ най-простыя видъ. За примѣръ амонба е една мѣвинка и много проста частица, като пихтижъ, но при все-то е

една живуща тваръ. Като сѣ почъли отъ тѣзи просты твары, а не отъ друго нѣщо по-высоко, виолози-тъ сѣ направили много чудни открытія. Тѣ сѣ открыли:

I. Че начало-то на живота ся намира въ този простъ видъ.

II. Че всички-тъ живущи тѣла сѣ съставены отъ три части: 1) отъ живущи шуплиы, наречены *виопласти*, или протоплазмъ 2) отъ питателно вещество, което храни тѣзи *виопласти*, и 3) отъ органическо вещество, което прѣди е было живо въ *виопласти-тъ*, но, което сега не е вече живо.

То вече ся е обрѣжло на органическо вещество, както сѣ кости-тъ, мышцы-тъ и проч. Живуще-то вещество е малко сравнително съ други-тъ двѣ части въ съставъ-тъ на всяко живуще тѣло. За примѣръ, само $\frac{1}{3}$ часть отъ челоука-то тѣло състои отъ живуще вещество, но то е тѣй распространено по еничко-то тѣло, што мѣсто колкото е единъ косъмъ не може да ся намѣри безъ *виопласть* въ него.

III. Третій-тъ главенъ въпросъ, който разисква Виологія-та, е естество-то на шуплицы-тъ, които ся наричатъ *виопласти* или *протоплазмъ*.

Химикъ-тъ е испиталъ и намѣрилъ че протоплазмъ-тъ е съставенъ отъ Кислородъ, Водородъ, Селитрородъ и Выглородъ; но когато земе да испитва протоплазма, той не го намира вече живо вещество, тѣй што то нѣщо не може да ни каже какво нѣщо е животъ. Той може да убіе единъ *виопласть* и химически да го разчлени, но не може да го състави изново и пакъ да му даде животъ.

Наблюдатель-тъ чрѣзъ микроскопа намира че *виопласть-тъ* е една мѣвинка, частичка отъ вещество подобно на пихтижъ, безъ нѣкакъвъ видъ тѣлесны орждія. При това, той намира:

1. Че протоплазмъ-тъ е безъ краскъ.
2. Че выжгы е въ движеніе.
3. Че выжгы си измѣнява образъ-тъ и зима всякавы възможны образы.
4. Че той по нѣкога е обвитъ въ единъ прозрачнъ циницъ.

5. Че той по-нѣкога съдържя у себе си едно тваръ мѣвинко зѣрице, както шо е жълтъкъ-тъ въ яйце-то.

6. Че той попыва отъ вѣнь хранжъ, която ся вича вѣтрѣ къмъ сѣрдѣ-тъ му, дѣто виведѣжъ ся обрѣща на живо вещество.

Тука, обще, ся крые всяка-та тайна на живота. Тука ний ся намирамы прѣдъ единъ силъ, който никога наука не може да разжени. Виологія-та не може ни каза зашто или какъ това промѣненіе става, нито може ни разясни какво е това промѣненіе. Тя само може ни каза че туй промѣненіе става вѣтрѣ въ този *виопласть*, който е толкова малкъ што не може да ся види безъ микроскопъ, и че тамъ има една могущественна сила, която прѣвѣща мъртвы нѣща въ живо вещество.

7. Че въ протоплазмъ-тъ има, тоже, едно движеніе отъ сѣрдѣ-тъ къмъ поврхность-тъ му тѣй што живуще-то вещество, като излиза на поврхность-тъ на протоплазма, ся обрѣща въ нѣкакъвъ видъ органическъ тканъ.

8. Че *виопласть-тъ*, тоже, ся умножаватъ, като образватъ по разны начинны новы *виопласти*, сонто първы-тъ изхвърлятъ вѣньотъ себе си.

(Слѣдва.)

КОНСТИТУЦИЯ

НА

БЪЛГАРСКОТО КНЯЖЕСТВО.

(Продълженіе).

ДЪЛЪ II.

За свободата на мнѣніята и за неприкосновенностьта на членовѣтъ отъ Събрание-то.

93. Всякой членъ на Събрание-то има право да исказва свободно своето мнѣніе, и да дава гласъ по свое убѣжденіе и съвѣсть.

Никой не може да иска отъ него да исказанното мнѣніе смѣтка, или да пидига за тва сѣщущу него гонение.

94. Правата на прѣдсѣдателя отговорностьта на членовѣтъ отъ Събрание-то за редъ и приличіе въ засѣданія-та прѣдѣляватъ се въ особенъ Правилникъ за вѣтрѣшний редъ на Събрание-то.

95. За сторенитѣ въ засѣданіе-то на Събрание-то отъ членовѣтъ му погрѣшны и прѣстѣпленія, които сѣ прѣдѣляватъ отъ криминалнитѣ закони, виновнитѣ въ това могатъ да бѣдѣтъ теглени на сѣдъ само по рѣшеніе на Събрание-то.

96. Членовѣтъ на Народното Събрание пѣтъ деня до отваряньето и прѣзъ всичкото врѣме, доклѣ траятъ засѣданія-та, не могатъ да бѣдѣтъ затваряни и сѣдими, освѣн въ случаи-тъ, когато они се обвиняватъ за прѣстѣпленія, за които се налагатъ по криминалний законъ *най-тежки наказания*. Въ тие случаи за затваряньето трѣбва незабавно да ся яви на Народното Събрание, само съ разрѣшеніе-то на което може да стане тегленіе-то на сѣдъ.

97. Прѣдставитель-тъ не могатъ да бѣдѣтъ затваряни за дългове пѣтъ деня до отваряньето и прѣзъ всичкото врѣме, доклѣ траятъ засѣданія-та на Събрание-то.

98. Редъ-тъ, по който става замѣстваньето на умрѣлитѣ или излѣзѣли членове на Събрание-то, опрѣдѣлява се по избирателний законъ.

ДЪЛЪ III.

За публичностьта на засѣданія-та въ Народното Събрание.

99. Засѣданія-то на Народното Събрание ставатъ дверемъ отвореннымъ.

100. Прѣдсѣдатель-тъ, министр-тъ, комисар-тъ, а сѣщо и членове на Събрание-то, на брой не по-малкъ отъ трима, могатъ да прѣдложатъ да не се пушатъ въ засѣданіе-то вѣншни лица.

Такъво прѣдложение се разглежда деремъ затвореннымъ и се рѣшава отъ присѣтствующитѣ членове по вышеслассе.

101. Казанитѣ въ членъ 100 рѣшенія на Събрание-то Прѣдсѣдатель-тъ обявляе дверемъ отвореннымъ.

102. Никой съ оржжие не се пуша въ залата на засѣданія-та, нито въ зданіе-то, гдѣто е Събрание-то.

Военни стражи и въобще въоружены сили не трѣбва да ся турятъ ни вѣтрѣшнѣ на залата на засѣданія-та, ни въ самото зданіе, ни близо до зданіе-то, освѣн ако Събрание-то по вышеслассе само пожелае това.

103. Събрание-то има своя вѣтрѣшна полиция, която е подчинена на прѣдсѣдателя.

104. Събрание-то само си опрѣдѣляе вѣтрѣшний редъ и дѣлопроизводство-то.

(Слѣдва.)

ФРАНЦІЯ.

отъ горній-ть изводъ читатели ш по
беряжъ че въ други державы по ст

подтвердятъ, както ся очаква, сво-

ооно правленіе въ Руссіи щѣло да
установи подѣ Царевича, ся опро-
ргава формално.

Текуща-та цѣна на пары-тѣ.

Отъ 100 гроша Т. лира.

Гр.	Гр.
Меджидіе . . 106. 34	Рускы полъ 89. 20
Бешликъ . . 118. 00	Наполеонъ 87. 17
Бакжръ . . 405. —	Кремницъ . . 51. 20
Кайме ново 890. —	Англ. лира 110. 00

Консоліде гр.	11. 00
Акціи на Румел. желѣзницѣ фр.	34. 00
24 Декември 1879.	

СЪДЪРЖАНІЕ НА "ЗОРНИЦА"

за прѣзъ годинѣ-тъ 1879.

Авганистанъ	204, 207
Австрія	131
Австрія по Гръко Турекый тѣ въпросъ	115
Австро Германскый Договоръ	191
Александръ I, Князь Българскый	66
Американско-то дѣвическо училище въ Цариградъ	106
Англичани-тѣ въ Зулуйѣ	155
Англіискы мнѣнія за проглагошенія-та на Императора Александра до Българи-тѣ	83
Англія	79
Англія и Руссія	111, 171
Англія и Турція	179
Ап. Павелъ и Ап. Іаковъ	157
Балканскы-тѣ Държавы	183
Безправственъ народъ	169
Безосновна критика	193
Берлинскый-тѣ Договоръ	43, 51
Библия-та е необходима за самоуправленіе-то на единъ кой-да-е народъ	29
Благоволеніе между чловѣцъ-тѣ	33
Богатъ и сиромашъ	69
Бунтъ-тѣ въ Авганистанъ	144
Българи-тѣ въ Источнѣ Румелиѣ	115
Българи-тѣ и Князь Александръ Батенбергскый	75
Българія и Съединены-тѣ Държавы	2, 6, 10, 14, 18, 26, 30, 34, 42, 50, 54
Българска-та депутація въ С. Петербургъ	136
Българска флота	128
Българскы-тѣ Общини въ Македоніѣ	198, 203, 207
Българско-то Народно Събрание	30, 35, 38, 55, 59, 66, 70, 74
Важно изобрѣтеніе	94
Важность-та на Търново въ Българскѣ-тѣ Исторіѣ	15
Віологія	206
Всеобщо образование и Християнство-то	205
Всякой съ каквото има	153
Въздържаніе	37
Въззваніе на Негово Высочество Българскый Князь	116
Въикашна-та политика на Франціѣ	127
Въпросъ-тѣ за данѣцъ-тѣ	174, 178, 182, 186, 190
Вы сте видѣли-та на свѣтъ-тѣ	161
Вѣра въ Іисуса Христа	185
Германія и Руссія	131
Гладстонъ върху ученіе-то	102
Граничны-тѣ Комисія	207
Гръци-тѣ и Българи-тѣ	99
Гръція и Турція	147
Гръцкый-тѣ въпросъ	79, 119, 139
Движеніе-то на звѣзды-тѣ	102, 105
Девиза за новѣ-тѣ годинѣ	1
Длъжность-та на родители-тѣ	169

Договоръ-тѣ между Турціѣ и Австро-Унгаріѣ	71
Долни-тѣ ся възвышаватъ	197, 201, 205
Дописки на "Зорницѣ"	187
Древня-та Исторія въ Св. Писаніе	9, 13, 21, 33, 37, 57, 77, 101, 117, 150, 153
Думы-тѣ не сѣ дѣла	131
Дѣло-то на Св. Духа	141, 145, 149, 157
Евангеліе-то и напредѣкъ-тѣ	29
Европейско-то положеніе	187
Единство-то на чловѣческый-тѣ родъ	109
Единъ Англіискы владыка върху женитѣ-тѣ	18
Единъ подземель пѣтъ	3
Единъ Турекы погледъ на минало-то	95
Една сполука на Либералѣ-тѣ партіѣ въ Англіѣ	207
Едно писмо отъ Пловдивъ	171
Едно чуждестранно мнѣніе върху днешно-то положеніе на Българи-тѣ	42
Екзархія-та и Народъ-тѣ	86
Електрическо-то освѣтленіе въ Паризъ	18
Ето Агнецъ-тѣ Божій	69
Желаемо-то пристанище	41, 45, 49
Жита-та и други-тѣ произведенія	126
За Земѣ-тѣ	110
За Князь-тѣ	83, 88, 91
Законъ-тѣ Господень е съвършенъ	89, 93, 97
Заплатъ-тѣ на гражданскы-тѣ чиновници	34
Земледѣліе-то въ Китай	90
Иванъ Гусъ	82, 86, 90, 114, 118, 121, 129, 138, 141, 149
Иска да натоци бравѣ-тѣ си	165
Испращаніе-то на Князь Дондукова въ Варнѣ	111
Исполненіе-то на Берлинскый-тѣ Договоръ	23, 119
Истинаніе-то на земѣ-тѣ	198
Источна Европа и Берлинскый-тѣ Договоръ	39
Источна Румелия 103, 107, 115, 163, 167, 191, 200	
Источна Румелия и нейни-тѣ прѣдставители	71
Источници за хранѣ на растенія-та	162
Іисусъ Христосъ и Свято-то Писаніе	181
Какво ще стане съ Источнѣ Румелиѣ?	63
Княжество-то	124, 135, 159, 192, 196
Князь-тѣ и Народъ-тѣ	107
Князь-тѣ въ Софіѣ	111
Князь-тѣ въ Цариградъ	103
Кой може?	160
Кометы	190, 194
Конгресъ-тѣ и Албанци-тѣ	99
Конституція на Българско-то Княжество 182, 186, 190, 194, 202, 206	
Контъ Андранъ и Берлинскый-тѣ Договоръ	39
Критика	142, 146
Критика на Г. Гладстона	127
Лордъ Салзбері върху Источнѣ Румелиѣ	71
Любовъ къмъ Іисуса Христа	13
Майчина грѣха	130
Македоно-Руманско Дружество	195
Матеріализмъ-тѣ	161
Метеори	122
Макрофонъ-тѣ	2
Мѣдръ свѣтъ	161
Мѣдры думы отъ Проф. Акланда	177
Най-голъма-та фабрика на свѣтъ-тѣ	158
Налогъ на чуждестранцы-тѣ	

въ Цариградъ	143
Напредѣкъ-тѣ на Наукъ-тѣ	154
Напредѣкъ-тѣ на Христіискѣ-тѣ вѣрѣ	1
Народно-то образование въ Русіѣ	78
Народный-тѣ праздниѣ	79
Народно-то Събрание	184, 199
Населеніе-то на голѣмѣ градове	126
Наука-та и книга-та Иходъ	153
Наука-та и религія-та	113
Начало то на животъ	197
Не-Англіискы мнѣнія за Англіискѣ-тѣ побѣды въ Кабуль	171
Недѣйте си събира съровища на земѣ-тѣ	15, 129, 133, 137
Незнаменити Христіанскы работници	13
Неправедна-та външна политика на Англіѣ	179
Несносно-то положеніе на Македоніѣ	174
Не ся срамувамъ отъ Благотвореніе-то Христосъ	173, 177, 181, 185, 189
Не щешъ ли пакъ да ны съживишь?	81
Ново изрыганіе на Египтъ	94
Новъ походъ къмъ съверныя полусъ	134
Новый-тѣ Прѣдсѣдатель на Френскѣ-тѣ републикѣ	19
Нравственно възпитаніе	165
Нѣколко политически въззрѣнія	87
Нѣколко думы върху идеѣ-тѣ за Панславизмъ	155
Областно-то Събрание	176, 180, 184, 192, 195, 199, 204
Обсады на Цариградъ	98
Обявленіе-то на миръ-тѣ отъ Царъ-тѣ	30
Одифонъ	186
Океанъ-тѣ	166, 170, 181, 194, 202
Органическый Уставъ на Источнѣ Румелиѣ	15, 19, 22, 26, 38, 46, 50, 55, 58, 62, 74, 78, 82, 90, 94, 98, 102, 106, 110, 114, 122, 130, 134, 154, 158, 162, 166, 170, 174
Отъ какво ся нуждае Церква-та	73
Пестовность	89
Пловдивска-та Международна Комисія	47
По кой начинъ трѣбва да ся тълкува Св. Писаніе	193
Покушеніе срѣщу животъ-тѣ на Русекы Императоръ	63, 192
Полезно изобрѣтеніе	202
Политически партіи	187, 191, 195
Положеніе-то въ Источнѣ Румелиѣ	87
По поводъ на Англіискы вѣстници за Русекы интригы	151
Послѣ що?	111
Пощанскы учрежденія въ Европѣ	178
Права-та и длѣжности-тѣ на народа въ Источнѣ Румелиѣ	123
Правила за домашно възпитаніе	58
Придържайте ся о право-то	17
Примирѣте ся съ Бога	109, 113, 117, 121
Приеманіе-то на Българскы Прѣстолъ отъ Князь Батенбергскый	75
Проглашеніе на Русскый-тѣ Императоръ	67, 75
Прошеніе отъ Македонскы-тѣ Българи.	203
Професоръ Варховъ върху ученіе-то на наукѣ-тѣ	165
Гръгледъ на годинѣ-тѣ 1878	3
Прѣобразованія въ Малѣ Азіѣ	7, 175
Прѣобразованія-та въ Турціѣ	167
Псаломъ 139-й	93

Пакъ-тѣ на прѣстѣпникъ-тѣ е маченъ	53, 57, 61
Разгворъ между двѣ Черковни лица	
Релиозна свобода	
Робетъ Колежъ	54
Русскы	
Русскы и Англія	
Русскы и Англія въ Сръбніѣ	
Азъ	
Русскы въ Азіѣ	
Русскы и Германія	104
Русскы и Турція	
Русскы заемъ	
Русскы мнѣнія за бунта въ Авганистанъ	
Русскы-та политика въ Источнѣ Румелиѣ	
Русскы-тѣ походъ въ Азіѣ	
Русскы-то управленіе въ Источнѣ Румелиѣ	135, 139, 143
Русскы-Турекый-тѣ окончателен договоръ	
Самодѣла вида Религіи има на свѣтъ-тѣ	
Самодѣла чловѣци	
Св. Фіѣ въ Цариградъ	
Сильѣ и Берлинскый-тѣ Договоръ	
Славянско-то и Германско-то плѣ	
Словъ-та на Н. С. Александра Борди	83, 1
Смущені въ Бургаскѣ-тѣ оконоѣ	
Сребрѣліе-то	5, 10
Стары рѣписи	17
Старый-тѣ и Новый-тѣ Календаръ	12
Стражъ-тѣ Господень	10
Съвѣи кѣтъ Българи-тѣ	5
Съ какво може да ся замѣсти Християнство-то?	18
Теорѣ-та за развитіе-то	14
Точистъ	9
Турска-та военна сила	10
Турскы-тѣ прѣобразованія	2
Турскы-тѣ финанціи	9
Турія	11, 138, 19
Турія и Берлинскый-тѣ Договоръ	6
Турія и Българи-тѣ	18
Тълкуванъ на Священно-то Писаніе	18
Укрѣпенъ на Солунъ	19
Удѣлені на Бѣло-то Духовенство	19
Умни-тѣ събиратъ знаніе	
Френска-та политика въ Истокъ	
Фардей	
Хекелъ	13
Химия заземледѣлецъ-тѣ	
Християн-тѣ трѣбва да ся обичатъ единъ други	
Християнско правило за милостивіи	
Христосъ е Божія сила и Божій прѣмудростъ	5
Христосъ е все и въ все	73, 77, 81, 8
Христосъ и правственны-тѣ му ученія	61, 6
Перва-та и наука-та	13
Іѣл-та на народный-тѣ живѣ	118
Чловѣкъ издѣхнува, и дѣ го?	17, 21, 2
Четиръ мѣсяци въ Прагѣ	6, 11, 14
Члѣ-та	22, 34
Члѣ-та	22

Издава се отъ Американско-то Евангелско Общество.

Редакторъ Т. Л. Байнгтонъ.
Въ Америкѣ-Ханъ.

Въ Печатницѣ-тѣ на А. Х. Бояджияна.